

Dosarul nr. 2ra-1387/19

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. Ș. Niță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, V. Cotorobai, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Victor Gheorghită, reprezentat de avocatul Sergiu Popușoi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Unității Militare 1002 a Departamentului Trupelor de Carabinieri a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Victor Gheorghită cu privire la recuperarea cheltuielilor pentru instruire

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Victor Gheorghită și menținută hotărârea din 15 octombrie 2012 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 16 decembrie 2011, Unitatea Militară 1002 a DTC a MAI al RM a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Gheorghită cu privire la recuperarea cheltuielilor pentru instruire.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada 2003 - 2007, Victor Gheorghită și-a făcut studiile la Academia „Ștefan cel Mare” a MAI al RM din mun. Chișinău, ulterior acesta a îndeplinit serviciul militar prin contract în Unitatea Militară 1002 a DTC a MAI al RM.

La 29 ianuarie 2010, prin ordinul nr. 15 ef, pârâtul a fost concediat din inițiativa personală din Unitatea Militară 1002 a DTC a MAI al RM.

A comunicat că pe parcursul instruirii pârâtului, au fost suportate un șir de cheltuieli ce țin de hrană, cazarea și echiparea acestuia.

Astfel, potrivit calculului serviciului finanțe a Unității Militare 1002 a DTC a MAI al RM, efectuate în baza notei informative prezentate de Academia „Ștefan

cel Mare” a MAI al RM, pârâtul urmează să restituie unității militare suma de 54402,36 de lei, care ulterior vor fi transferați în bugetul de stat.

A precizat că în adresa pârâtului au fost înaintate reclamații cu propunerea de a restitui în termen de 30 de zile prejudiciul material cauzat, însă fără niciun rezultat.

Cu referire la prevederile art. 1 alin. (2), (3), 4 alin. (3), (5), 10 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 806-XII din 12 decembrie 1991 cu privire la trupele de carabinieri (trupele interne) ale Ministerului Afacerilor Interne, pct. 135 alin. (18) din Regulamentul serviciului interior al Forțelor Armate, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327-IV din 3 septembrie 2009 și art. 35 alin. (13) din Legea nr. 162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, a indicat că în cazul în care militarul a absolvit instituția de învățământ și a executat serviciul militar în unitatea militară 1002, însă, nu a respectat condițiile contractuale de a îndeplini serviciul militar pe bază de contract pe un termen de 5 ani și s-a concediat din proprie inițiativă din unitatea militară respectivă, urmează să restituie cheltuielile de instruire a absolventului.

Prin urmare, deoarece pârâtul a executat serviciul în Unitatea Militară 1002 a DTC a MAI al RM, aceasta din urmă, fiind o instituție publică care aparține statului și apără interesele statului în ansamblu, este responsabilă de intentarea procedurii de recuperare a prejudiciului material cauzat statului, manifestat prin instruirea gratuită a absolvenților.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 35 alin. (11), (13) din Legea nr. 162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, art. 25, 27 alin. (6) din Legea nr. 1245-XV din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, art. 26, 33, 34 din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941 din 17 august 2006, art. 39 alin. (11), (14), 166, 167, 206 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și obligarea pârâtului să restituie Unității Militare 1002 a DTC a MAI al RM suma de 54402,36 de lei, care ulterior va fi transferată în bugetul de stat.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2012 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea.

A fost încasat din contul lui Victor Gheorghită în beneficiul Unității Militare 1002 a DTC a MAI al RM prejudiciul material cauzat în sumă de 54402,36 de lei.

A fost încasată din contul lui Victor Gheorghită taxa de stat în mărime de 1632 de lei.

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Victor Gheorghită și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au constatat că temei pentru depunerea acțiunii și respectiv, de încasare a prejudiciului material nu a servit careva răspundere materială a apelantului în urma neonorării obligațiilor de muncă, dar faptul că după absolvirea Academiei de Poliție „Ștefan cel Mare”, Victor Gheorghită a început executarea serviciului militar, însă nu a respectat condițiile

contractuale de a îndeplini serviciul militar pe bază de contract pe un termen de 5 ani și s-a concediat din propria inițiativă din cadrul unității militare.

Astfel, perioada îndeplinirii serviciului militar prin contract de către Victor Gheorghiuță în Forțele Armate ale RM, a constituit doar 446 de zile din 1826 de zile (5 ani).

La 15 mai 2019, Victor Gheorghiuță, reprezentat de avocatul Sergiu Popușoi a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că norma juridică materială încălcată grav de către instanțele de judecată ierarhic inferioare este art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 923 din 4 septembrie 2001.

Or, contrar normei juridice menționate, instituția de învățământ Academia de Poliție „Ștefan cel Mare” nu a încheiat contractul de studii cu dânsul în calitate de student, în locul contractului de studii fiind încheiat contractul de muncă din data de 30 iulie 2003 și contractul de muncă nr. 054058 din 4 mai 2005.

A precizat că în cazul solicitării sumelor de bani pentru studii, intimata urma să prezinte contractul de studii încheiat dintre student și instituția de învățământ în baza Hotărârii Guvernului nr. 923 din 4 septembrie 2001 cu privire la plasarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate de stat, ceea ce nu a avut loc, fiind prezentat contractul cu privire la satisfacerea serviciului militar în trupele de carabinieri a MAI al RM din 31 octombrie 2008, contractul de muncă din 30 iulie 2003 și contractul de muncă nr. 054058 din 4 mai 2005.

Totodată, contractul cu privire la satisfacerea serviciului militar din 31 octombrie 2008 nu prevede expres că ar avea putere retroactivă asupra raportului juridic din perioada 2003 - 2007, mai mult că acest contract nu conține nicio clauză care ar face referință la obligațiile părților de până la semnarea contractului.

Așadar, prima instanță și instanța de apel în mod eronat au admis acțiunea în baza unui contract încheiat ulterior raportului juridic.

Nefiind încheiat actul juridic stabilit de lege, suma de 54402,36 de lei este absolut arbitrară și ilegală, Unitatea Militară 1002 a DTC a MAI al RM, contrar art. 118 CPC nu a făcut dovada suportării reale a acestor cheltuieli și nici dovada precum că dânsul și-ar fi asumat obligațiunea de a achita suma cheltuielilor pentru studii după formula stabilită de către Ministerul Afacerilor Interne al RM în certificatul anexat la cererea de chemare în judecată.

A învederat că nu există niciun contract și niciun acord semnat de către el prin care s-ar dovedi că dânsul și-ar fi asumat responsabilitatea de a achita 39,422 de lei/zi.

Cheltuielile de studii indicate în certificatul din 18 iulie 2011 sunt total arbitrare și nu reiese din prevederile normative și nici din acordul părților.

A obiectat că instanța de apel în mod esențial a încălcat și prevederile art. 12, 336, art. 337 alin. (2), 338, 339 Codul muncii și Hotărârii Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004 și nu a luat în considerație faptul că la materialele pricinii lipsește un contract de răspundere materială deplină semnat de către angajator și salariat, stabilit conform anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, care i-ar oferi dreptul angajatorului să ceară încasarea de la salariat a unei sume de bani mai mare de un salariu mediu.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au încălcat esențial prevederile art. 267 lit. a) CPC, deoarece cererea de chemare în judecată trebuia să fie scoasă de pe rol în temeiul acestei norme.

Având în vedere prevederile pct. 13 și 14 din contractul de muncă din 30 iulie 2003, a remarcat că până la înaintarea cererii de chemare în judecată Unitatea Militară 1002 a DTC a MAI al RM urma să se adreseze cu o cerere prealabilă.

La cererea de chemare în judecată, Unitatea Militară 1002 a DTC a MAI al RM a anexat o reclamație adresată lui, dar nu există dovada că dânsul ar fi fost înștiințat cu privire la cererea prealabilă, or, la materialele pricinii lipsește avizul de recepție prin care s-ar dovedi că reclamația ar fi fost expediată prin intermediul poștal, totodată lipsește și dovada că reclamația ar fi fost înmănată lui sub semnătură.

Decizia instanței de apel este pasibilă de casare și din motiv că instanța a soluționat problema drepturilor unei persoane care nu a fost antrenată în proces, prin neatragera în proces a instituției de învățământ.

Acțiunea civilă cu privire la încasarea cheltuielilor efectuate în cadrul Academiei de Politie „Ștefan cel Mare” urma să fie înaintată direct de către această instituție de învățământ cu statut de persoană juridică autonomă în condițiile în care atât organigrama, cât și art. 15 din Carta Academiei prevede autonomia jurisdicțională a instituției de învățământ, academia având organ de administrare propriu sub conducerea exclusivă a rectorului Academiei „Ștefan cel Mare”.

A obiectat că prezenta cerere de chemare în judecată a fost semnată și înaintată de către Comandantul Unității Militare 1002 Vasile Ceban, fără ca această instituție să aibă împuternicirile necesare de a reprezenta o altă persoană juridică și anume, instituția de învățământ Academia „Ștefan cel Mare”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că reprezentantul recurentului, avocatul Sergiu Popușoi a primit copia deciziei recurate la 18 martie 2019, fapt ce se confirmă prin recipisa anexată la materialele dosarului (104).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 mai 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victor Gheorghită, reprezentat de avocatul Sergiu Popușoi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Gheorghită, reprezentat de avocatul Sergiu Popușoi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Victor Gheorghită, reprezentat de avocatul Sergiu Popușoi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Gheorghită, reprezentat de avocatul Sergiu Popușoi împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu